

Predikan i Kindaholms församling 2019 av Tobias Bäckström

Septuagesima

"Nåd och tjänst"

Jona 3:10-4:11

Fil 1:3-11

Luk 17:7-10

Ps: 231, 656, 96, 73, 12

"Naturligtvis kommer Gud att förlåta mig. Det är ju hans jobb." Så sa den tyske författaren Heinrich Heine som var känd för sin ironi. Och kanske är detta en ganska utbredd inställning bland dagens kristna. Att Gud förlåter oss, att Gud är nådig, ja det är inget man funderar så mycket över. Det tar man för givet att så måste det vara.

Men om man tar nåden för given, kan man då ta den till sig? Eller annorlunda uttryckt: är nåden verkligen *nåd*, om man i förväg kalkylerar med den?

Om man till exempel utgår från att man ska bli bjuden på middag då är det ingen nåd att slippa betala. Nåden är bara verklig nåd, om den *övertaskar!* Om den kommer oväntat!

Den här liknelsen som Jesus ger oss kan vi ha svårt att ta till oss i vår tid, med fackföreningar, kollektivavtal och regler om obekvämt arbetstid. Här har vi en stackars tjänare kommer hem efter att ha slitit ute på fälten hela dagen, och blir då genast tillsagd att ta itu med sysslorna i köket innan han själv får äta. Och detta får han finna sig i utan ett tack. Men även om liknelsen på sätt och vis är väldigt otidsenlig så tror jag ändå att den talar särskilt till oss idag.

Jesus vänder sig till olika typer av människor med sina liknelser. Vi är alla olika och har olika historier och bakgrund och därför är viss förkunnelse lättare för oss att till sig är annan. Och framförallt är det olika saker som vi *behöver* höra. Och denna liknelse är riktad till dem som säger att det är Guds jobb att förlåta. När man tar nåden för givet. För när nåden blir en självklarhet börjar vi istället förvänta oss belöningar och vill att vår tjänst inför Gud ska löna sig. Men till dem som vill förtjäna några extra meriter hos Gud säger Jesus: "Hur mycket ni än anstränger er så får ni ingen extra bonus; ni gör ju bara det ni är skyldiga att göra."

Den som vill *förtjäna* något hos Gud, den kommer få det som hon har förtjänat. Och då kommer hon snart upptäcka att hon inte räcker till, hur mycket hon än anstränger sig. Våra förväntningar styr väldigt mycket vår syn på Gud. Tror vi att Gud går att "köpa" med goda

gärningar, bara vi anstränger oss tillräckligt, då kommer vi till slut få en sådan här bild av honom: en krävande Herre som aldrig blir nöjd och aldrig säger "tack".

Har du fastnat där så återvänd till nådens kraftfält! Så länge tjänsten utförs med förväntan om belöning, så blir den en börda. Men om du ständigt lever av nåd blir allt, även själva tjänsten, nåd.

Att tjänst kan vara en nåd vet den ofrivilligt arbetslöse om. Om man varit arbetslös en tid och fått nej från det ena företaget efter det andra, tyvärr du duger inte, vi har hittat en annan mer kvalificerad. Ja, för den människan upplevs det som en nåd den dagen har får ett erbjudande om tjänst.

Så nåd är ett mångtydigt ord. Nåd är mycket mer än bara ett juridiskt begrepp. Visst är det det också, en fånge som får sitt straff kortat, blir *benådad*. Men nåd i biblisk betydelse innehåller så mycket mer.

Det är inte bara nåd att *slippa straff* när jag gör fel, det är också nåd om jag lyckas *undvika* att göra fel. Om man på morgonen ber Gud att inte gå i den där fällan som man alltid gör, om det handlar om prestige, fåfänga eller att otålighet mot sina närmaste, ja om man då på kvällen inser att den här dagen lyckades jag faktiskt, då får du tacka *Gud* för det. Varför, kanske du undrar, var det inte *jag* som var duktig? Nej, även detta är nåd, när vi lyckas leva i fred och försoning med våra medmänniskor så sker det tack vare Guds nåd.

Men nåden som överraskning? Jag började min predikan med detta, att det som utmärker nåd är att den kommer oväntat, när man minst anar det. Hur är det med dagens liknelse, vad skulle vara överraskande där? Ja, det hade förstås varit oväntat, som Jesus påpekar, om tjänarens herre hade sagt: Gå genast och slå dig ner vid bordet! Om han direkt efter arbetet ute på fälten fått lite tid att ta igen sig, fått i sig lite mat och vila. Det skulle förvisso varit en oväntad nåd.

Ändå är Guds nåd *än mer* radikal än så, som ligger dold i denna liknelse under ytan. För när herren säger: "Gör i ordning maten åt mig, fäst upp dina kläder och passa upp mig medan jag äter och dricker" då talar Jesus om sig själv. Det är han som gör just detta. När tjänaren kommer hem från fälten så är Jesus som en herre, som låter *tjänaren* sätta sig till bords medan han själv ger honom mat och dryck som han behöver för att leva. Det är den totala överraskningen, Guds radikala nåd.

Idag sker detta med dig, Jesus som är din och min Herre vill betjäna dig, med nattvardens bröd och vin, det som du behöver för att leva. Nåd och tjänst blir ett, både när det handlar om att vi tjänar Gud och Gud tjänar oss.